

2,400-3,600 ม. มีอากาศหนาว ระดับความสูง 3,600-4,400 ม. มีอากาศคล้ายเขตอาร์กติก และระดับความสูง 4,400 ม.ขึ้นไป มีสภาพอากาศแบบอาร์กติก ระดับความสูงที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อระดับน้ำฝน โดยทางภาคตะวันออกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 2,500 มม. ขณะที่ในกาฐมาณฑุมีปริมาณน้ำฝน 1,420 มม. และทางภาคตะวันตกมีปริมาณน้ำฝนปีละประมาณ 1,000 มม. ภูมิอากาศของเนปาลแบ่งเป็น 4 ฤดู ดังนี้ 1) ก่อนมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เม.ย.-พ.ค. ในบริเวณพื้นที่ราบมีอากาศร้อนประมาณ 40 องศาเซลเซียส ขณะที่ในเขตภูเขาที่มีอากาศเย็น 2) มรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ มิ.ย.-ก.ย. โดยลมมรสุมนำความชื้นจากภาคตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน 3) หลังมรสุมฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลาง ต.ค.-ธ.ค. อากาศเริ่มเย็นขึ้นและแห้งแล้ง และ 4) มรสุมฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ ธ.ค.-มี.ค. โดยมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ในเขตที่ราบต่ำจะมีฝนลดลง และในเขตภูเขาสูงจะมีอากาศหนาวและหิมะตก ภัยธรรมชาติที่เนปาลประสบอยู่เป็นประจำ ได้แก่ น้ำท่วม ดินถล่ม และความแห้งแล้ง

ประชากร ประมาณ 29,319,819 คน (พ.ย.2563)

รายละเอียดประชากร ประกอบด้วยชนหลากหลายเชื้อชาติ (เมื่อปี 2554 มีประมาณ 125 เชื้อชาติ) ที่สำคัญคือ เชื้อสาย Chhetri 16.6% Brahman-Hill 12.2% Magar 7.1% Tharu 6.6% Tamang 5.8% Newar 5% Kami 4.8% Yadav 4% อื่น ๆ 32.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 28.81% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 65.36% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.83% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรเนปาลโดยรวมประมาณ 71.74 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 70.1 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 73.2 ปี อัตราการเกิด 23.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 27.7 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.07%

ศาสนา ฮินดู 80.7% พุทธ 10.3% อิสลาม 4.6% คริสต์ 0.5% อื่น ๆ 0.3%

ภาษา ภาษาเนปาลีเป็นภาษาประจำชาติ 47.8% แต่นิยมใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อราชการและธุรกิจ นอกจากนี้ยังมีภาษาท้องถิ่น เช่น Maithali 12.1% Bhojpuri 7.4% Tharu (Dagaura/Rana) 5.8% Tamang 5.1% Newar 3.6% Magar 3.3% Awadhi 2.4% Vnjoq 10%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 64.7% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไปสามารถอ่านออกเขียนได้ รัฐบาลเนปาลจัดการศึกษาแบบให้เปล่าในระดับประถมศึกษา และเป็นภาคบังคับ 5 ปีให้แก่เด็กอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป หลักสูตรการศึกษาได้รับอิทธิพลจากสหรัฐฯ และได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตรจากสหประชาชาติ เนปาลมีสถาบันแพทย์เพียง 1 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยตรีภูวัน งบประมาณด้านการศึกษาประมาณ 10.97% ของ GDP (ปี 2561)

การก่อตั้งประเทศ เนปาลก่อตั้งขึ้นในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 โดยสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah แห่งราชวงศ์ชาห์ ผู้ปกครองแคว้น Gorkha รวบรวมรัฐต่าง ๆ ก่อตั้งเป็นอาณาจักร Gorkha หลังจากนั้น ผู้สืบทอดราชบัลลังก์ของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ไม่สามารถรักษาเสถียรภาพ การปกครองราชอาณาจักรไว้ได้ เกิดความไม่สงบภายใน ส่งผลให้สหราชอาณาจักรสามารถยึดครองอาณาจักร Gorkha ได้ตั้งแต่ปี 2357-2359 หลังจากปี 2389 ตระกูลรานา (Rana) กอบกู้เสถียรภาพกลับคืนมาสู่เนปาล ตั้งตนเป็น นรม. และมีการสืบทอดอำนาจทางสายเลือด รวมทั้งลดทอนอำนาจกษัตริย์เป็นเพียงสัญลักษณ์ การปกครองของตระกูลรานายึดแนวการบริหารประเทศจากส่วนกลาง และดำเนินนโยบายโดดเดี่ยวเนปาล จากอิทธิพลภายนอก ทำให้เนปาลรอดพ้นยุคล่าอาณานิคมมาได้โดยที่ไม่ได้ตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศใด แต่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงปี 2493 สมเด็จพระราชาธิบดีตรีภูวัน ผู้สืบทอดโดยตรงของสมเด็จพระราชาธิบดี Prithvi Narayan Shah ซึ่งหลบหนีไปยังอินเดียได้จับอาวุธขึ้นต่อต้านการปกครองของตระกูลรานา ส่งผลให้สามารถรื้อฟื้นการปกครองโดยราชวงศ์ชาห์ และเข้าสู่ยุคการปกครองแบบกึ่งรัฐธรรมนูญ มีการจัดตั้ง พรรคการเมือง ซึ่งตั้งแต่ปี 2493 เป็นต้นมา มีความพยายามร่างรัฐธรรมนูญและจัดตั้งรัฐบาล โดยยึดแนวทางการปกครองแบบสหราชอาณาจักร จนกระทั่งปี 2533 เนปาลมีประชาธิปไตยแบบหลายพรรคการเมืองโดย พระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมาย

ตั้งแต่ปี 2539 กลุ่มนิยมลัทธิเหมาทำสงครามประชาชน และมีการสู้รบยืดเยื้อ จนกระทั่งปี 2549 มีการจัดทำข้อตกลง และจัดการเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลเนปาลกับกลุ่มนิยมลัทธิเหมา ต่อมา เมื่อปี 2544 เกิดเหตุปลงพระชนม์หมู่ราชวงศ์โดยเจ้าชายชิเพนทรา และมีการสถาปนาสมเด็จพระราชาธิบดีคเณทราขึ้นครองราชย์ สร้างความไม่พอใจให้ประชาชน ขณะเดียวกันกลุ่มนิยมลัทธิเหมา สามารถขยายอิทธิพลเข้ามายังเมืองหลวง และยุยงให้มีการประท้วงต่อต้านสถาบันกษัตริย์ จน เม.ย. 2549 สมเด็จพระราชาธิบดีคเณทรายอมคืนอำนาจให้ประชาชน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญ

วันชาติ 29 พ.ค. (เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐเมื่อปี 2551)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม. เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 14 เขต

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการสรรหาของสมาชิกรัฐสภา ส่วน นรม. มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน มีอำนาจแต่งตั้ง ครม. การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 11 ก.พ. 2557

ฝ่ายนิติบัญญัติ : สภาร่างรัฐธรรมนูญมีสมาชิก 601 คน โดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรง 240 คน ตัวแทนจากทั่วประเทศ 335 คน และมาจากการสรรหาของ ครม. 26 คน การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 19 พ.ย. 2556

ฝ่ายตุลาการ : ศาลสูงสุด นอกจากทำหน้าที่เป็นศาลสูงสุดยังทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์ด้วย

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ พรรคคองเกรสเนปาล (Nepali Congress-NC) พรรคคอมมิวนิสต์เนปาลหรือเหมาอิสต์ (Communist Party of Nepal/Maoist-CPN/M) พรรคสามัคคีมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์ (Communist Party of Nepal/United Marxist Leninist-CPN/UML)

เศรษฐกิจ เนปาลเป็นประเทศหนึ่งที่ยากจนที่สุดในโลก ประชากรเกือบ 1 ใน 4 มีรายได้ต่ำกว่าระดับมาตรฐานความยากจน เนปาลเริ่มพัฒนาไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในช่วงปี 2493 และพัฒนาไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี เนปาลดำเนินแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีตั้งแต่ปี 2545 แต่ยังคงพึ่งพาความช่วยเหลือด้านการเงินจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของงบประมาณการพัฒนาประเทศ ขณะที่รัฐบาลเนปาลให้คำมั่นในการบริหารประเทศอย่างโปร่งใส ธรรมภิบาล และเชื่อถือได้ โดยเริ่มดำเนินโครงการพัฒนา และตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

การเกษตรยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจเนปาล โดยมีการจ้างงานกว่า 71% ของจำนวนประชากร และมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 25% ผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวและข้าวสาลี อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น ถั่ว ปอ อ้อย ยาสูบ เมล็ดพืช ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แร่ควอตซ์ ไม้ ไฟฟ้า พลังน้ำ แร่ลิกไนต์ ทองแดง โคบอลต์ และแร่เหล็ก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเนปาลมีการขยายตัวเพียงเล็กน้อยเพราะได้รับผลกระทบจากเหตุแผ่นดินไหว และการถูกอินเดียปิดกั้นทางการค้าเมื่อปี 2558

เนปาลใช้ประโยชน์จากศักยภาพด้านการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่ผลิตได้ปีละประมาณ 42,000 เมกะวัตต์ แต่ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง เทคโนโลยีที่ยังคงล้าสมัย พื้นที่ที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ความไม่สงบทางการเมือง การชุมนุมประท้วงของผู้ใช้แรงงานและชนพื้นเมือง ตลอดจนภัยธรรมชาติเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลงทุนของต่างประเทศ

ปีงบประมาณ 16 ก.ค.-15 ก.ค.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : เนปาลรูปี (Nepal Rupee/NPR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 114.50 เนปาลรูปี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 3.8799 เนปาลรูปี (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2563)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 27,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 830 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 17,407,517 คน

อัตราการว่างงาน : 1.5%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 6.71%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : เกินดุล 1,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 695.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 818.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : เสื้อผ้าสำเร็จรูป พรม ผ้าปาสมีน่า สิ่งทอ น้ำผลไม้ และสินค้าจากปอ

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย สหรัฐฯ และตุรกี

มูลค่าการนำเข้า : 11,030 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เครื่องจักรและส่วนประกอบ ทองคำ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเวชภัณฑ์

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย และจีน

การทหาร กองทัพเนปาลมีกำลังพล 96,600 นาย แบ่งเป็น ทบ. และ ทอ. (เนปาล ไม่มี ทร. เนื่องจากไม่มีทางออกทะเล) นอกจากนี้ ยังมี กกล.ตำรวจ ที่เป็นตำรวจพลเรือน 47,000 นาย กกล.ตำรวจติดอาวุธ 15,000 นาย และมีการรวมกำลังพลของกลุ่มนิยามลัทธิเหมากว่า 3,000 นาย เข้ามาประจำการในกองทัพของเนปาล (ถือเป็นครั้งแรกของเอเชียใต้ที่อดีตกำลังพลของกองกำลังกบฏได้เข้ามาประจำการในกองทัพของรัฐซึ่งต้องผ่านการอบรมถึง 2 ปี) ส่วนยุทธปัจจัยทางการทหารของกองทัพเนปาลส่วนใหญ่มาจากจีน อินเดีย และสหรัฐฯ ที่สำคัญ เช่น รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 253 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 92 กระบอก บ.รบ 7 เครื่อง และ ฮ. 12 เครื่อง

ทั้งนี้ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของเนปาลกำหนดให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุดของกองทัพเนปาลมาจากสมาชิกสภาความมั่นคงแห่งชาติ ส่วนการเกณฑ์กำลังพลเป็นการรับอาสาสมัครชายอายุขั้นต่ำ 18 ปี งบประมาณทางทหาร 1.52% ของ GDP (ปี 2559)

ปัญหาด้านความมั่นคง เนปาลมีปัญหาความไม่สงบที่เกิดจากความขัดแย้งภายในของเนปาลเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งชนพื้นเมือง/ชนกลุ่มน้อยต้องการให้เพิ่มอำนาจปกครองตนเองแก่ชนพื้นเมือง เพื่อให้มีสิทธิเสรีภาพทางการเมืองมากขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชุมชนที่ด้อยโอกาสในสังคมมานาน ขณะที่หลายพรรคการเมืองเห็นว่า การแยกเขตการปกครองสำหรับชนพื้นเมืองจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ อีกทั้งเนปาลมีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ (ประมาณ 125 ชาติพันธุ์) นอกจากนี้เนปาลกำลังเผชิญภัยคุกคามจากยาเสพติดมากขึ้น โดยเฉพาะกัญชา และอาจกำลังถูกใช้เป็นจุดลำเลียงยาเสพติดจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปเอเชียใต้และตะวันออกกลาง

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เนปาลเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือรวม 55 แห่ง อาทิ UN, WTO, SAARC, ADB, BIMSTEC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลเนปาลมีวิสัยทัศน์และนโยบายในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองด้วยการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนด้วยการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัตถุประสงค์หลัก 3 ประการดังนี้ 1) เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของชาติด้วยการพัฒนาความรู้ทักษะและขีดความสามารถที่เหมาะสมในสาขาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) ให้ความช่วยเหลือในการลดระดับความยากจนด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ส่งเสริมสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน ตลอดจนปกป้องสิ่งแวดล้อม และ 3) สนับสนุนสถานะด้านการแข่งขันของประเทศด้วยการพัฒนาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 47 แห่ง ใช้การได้ดี 11 แห่ง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 1 แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติตรีภูวัน ในกาฐมาณฑุ เส้นทางรถไฟระยะทาง 53 กม. ถนนระยะทาง 10,844 กม. ด้านการโทรคมนาคมมีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 858,237 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 32,120,325 เลขหมาย (ปี 2559) รหัสโทรศัพท์ +977 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 16,190,000 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีผู้ใช้เฟซบุ๊ก 8,700,000 คน รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .np

การเดินทาง การบินไทยมีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-กาฐมาณฑุ ทุกวัน รวม 7 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินเนปาลแอร์ไลน์มี 3 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังสามารถต่อเครื่องบินมายังเนปาล โดยสายการบินดริ๊กแอร์ จากภูฏาน และสายการบินแอร์อินเดียจากอินเดียได้อีกทางหนึ่ง แม้ไทยจะไม่ได้รับยกเว้นการตรวจลงตราจากเนปาล แต่นักท่องเที่ยวไทยสามารถขอรับการตรวจลงตราที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองของเนปาลโดยไม่จำเป็นต้องขอรับการตรวจลงตราล่วงหน้า ซึ่งสามารถพำนักในเนปาลได้สูงสุดไม่เกิน 90 วัน ส่วนผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการได้รับยกเว้นการตรวจลงตราและสามารถพำนักในเนปาลได้ไม่เกิน 90 วัน เวลาที่เนปาลช้ากว่าไทย 1 ชม. 15 นาที

สถานการณ์ที่น่าติดตาม

ปัญหาภายในจากกรณีชนกลุ่มน้อยชาวมอเชีเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2558 ในประเด็นการกำหนดเขตการปกครอง และการกระจายอำนาจทางการปกครองให้แก่ชนพื้นเมือง/ชนกลุ่มน้อย ซึ่งเคลื่อนไหวชุมนุมประท้วงในหลายพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและฟื้นฟูประเทศ

เนปาลกำลังอยู่ระหว่างการเร่งฟื้นฟูบูรณะประเทศจากเหตุอุทกภัยและดินโคลนถล่มเมื่อ ส.ค.2560 ที่ส่งผลกระทบอย่างหนัก โดยเฉพาะในภาคการเกษตรและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลักของเนปาล และยังมีผลให้เนปาลไม่สามารถยกระดับคุณภาพจากประเทศด้อยพัฒนาไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ ทั้งนี้ มีการประเมินว่าเนปาลจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการฟื้นฟูบูรณะประเทศถึง 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่การที่เนปาลเป็นประเทศยากจน ทำให้ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากประชาคม

ระหว่างประเทศอยู่มาก นอกจากนี้ ผลกระทบจากภัยพิบัติดังกล่าวยังทำให้ชาวเนปาล โดยเฉพาะเด็กและสตรี เสี่ยงตกเป็นเป้าหมายของขบวนการค้ายาเสพติดสูงชัน ส่วนใหญ่ถูกชักนำไปเป็นแรงงานทาสและค้าประเวณีในอินเดีย การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ของรัฐบาลเนปาล และการฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยปัจจุบันเนปาลมีผู้ติดเชื้อจำนวน 204,242 ราย เสียชีวิต 1,189 ราย

ความสัมพันธ์ไทย-เนปาล

ไทยและเนปาลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับอัครราชทูตเมื่อ 30 พ.ย.2502 และได้ยกระดับเป็นระดับ ออท.เมื่อปี 2512 และไทยส่งทหารเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในกองกำลังของสหประชาชาติ (United Nations Mission in Nepal-UNMIN) เพื่อทำการตรวจสอบอาวุธและกองกำลังของกลุ่มนิคมลัทธิเหมา และกองทัพเนปาลในเนปาล และสนับสนุนการจัดการเลือกตั้งที่มีขึ้นเมื่อ 10 เม.ย.2551

เนปาลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ รองจากอินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา และมัลดีฟส์ และแม้ว่าการค้า การลงทุน ของทั้งสองประเทศไม่สูงมากนัก แต่เนปาลพร้อมให้การต้อนรับและสนับสนุนนักลงทุนไทยอย่างเต็มที่ โดยโอกาสที่จะได้รับ คือ สามารถลงทุนเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังประเทศที่ 3 ได้ เช่น ขยายเส้นทางเหนือติดกับจีน ซึ่งจีนให้สิทธิพิเศษทางภาษีกับเนปาลในสินค้ากว่า 100 รายการ ส่วนด้านขยายแดนทางใต้ติดกับอินเดีย ผู้ส่งออกจะได้สิทธิพิเศษทางภาษี ถือเป็นความช่วยเหลือลดต้นทุนการส่งออกได้อย่างมาก

มูลค่าการค้าระหว่างไทย-เนปาล เมื่อปี 2561 อยู่ที่ 84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 83 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปเนปาล ได้แก่ เครื่องดื่ม เส้นใยประดิษฐ์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากเนปาล ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เนปาลขอให้ไทยส่งเสริมให้เอกชนไทยเข้าไปลงทุนในเนปาล โดยเฉพาะการลงทุนในอุตสาหกรรมผ้าไหม กาแฟ ผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าสูง และการลงทุนที่จะพัฒนาพืชสวนและไม้ตัดดอก โครงสร้างพื้นฐาน

นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือด้านศาสนาและวัฒนธรรม เนื่องจากเนปาลมีสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ได้แก่ เมืองลุมพินีหรือเมืองจันกปุรี ขณะที่ไทยและเนปาลตกลงจัดทำแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านวัฒนธรรมเพื่อเป็นช่องทางนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและเชิงนิเวศ

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับเนปาล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศระหว่างอาณาเขตของแต่ละฝ่ายและพ้นจากนั้นไป (29 ต.ค.2514) หนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับเนปาลว่าด้วยการได้มาซึ่งที่ดินและสิ่งก่อสร้างเพื่อใช้เป็นที่ทำการและที่พักของ สอท. (14 ก.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (2 ก.พ.2541) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (พิเศษ) ซึ่งลงนามเมื่อ 8 ม.ค.2542 บังคับใช้เมื่อ 22 ก.พ.2542

นายคัตกา ปราสาท โอลิ
(Khadga Prasad Sharma Oli)

ตำแหน่ง	นรม.เนปาล
เกิด	22 ก.พ.2495 (อายุ 69 ปี/ปี 2564) ที่เขต Terathum ทางตะวันออกของเนปาล
สถานภาพครอบครัว	สมรสกับนาง Radhika Shakya
การศึกษา	จบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา 6 จากโรงเรียน Himalaya Higher Secondary School
พรรคการเมือง	พรรคคอมมิวนิสต์เนปาล (Nepal Communist Party-NCP)
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2512	เข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์เนปาล
ก.ค.2557	ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคสามัคคีมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์ (Communist Party of Nepal/United Marxist Leninist-CPN/UML)
ต.ค.2558	ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของเนปาล (ครั้งที่ 1)
ก.พ.2561	ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของเนปาล (ครั้งที่ 2)
พ.ค.2561	ดำรงตำแหน่งประธานพรรค NCP ร่วมกับนายบุชปา กมล ดาหาล หรือประจันทร่า หลังจากพรรคคอมมิวนิสต์เนปาล หรือเหมาอิสต์ (Communist Party of Nepal/Maoist-CPN) และพรรคสามัคคีมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์ (Communist Party of Nepal/United Marxist Leninist-CPN/UML) ซึ่งเป็นพรรคร่วมรัฐบาลเนปาล ชุดปัจจุบัน ควบรวมพรรคเป็นพรรคเดียวกัน
ข้อมูลอื่นที่สำคัญ	
	- ถูกมองว่ามีแนวคิดนิยมจีน ทำให้หลายฝ่ายคาดการณ์ว่าอาจส่งผลให้เนปาลหันไปใกล้ชิดกับจีนมากขึ้น

- เป็นนักการเมืองแนวคตินุรักษ์นิยม ถูกคาดหวังว่าจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ลุล่วงเนื่องจากเป็นนักการเมืองที่มีความประนีประนอม และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งจากประชาชนและพรรคการเมืองในเนปาล
 - มีปัญหาสุขภาพหลายครั้งจากโรคไต ทำให้ต้องเดินทางไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ และอินเดียอยู่บ่อยครั้ง
-

คณะรัฐมนตรีเนปาล

ประธานาธิบดี	Bidhya Devi Bhandari
รองประธานาธิบดี	Nanda Kishor Pun
นรม.	Khadga Prasad Sharma Oli
รมว.กระทรวงการคลัง	Khadga Prasad Sharma Oli
รมว. กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Khadga Prasad Sharma Oli
รอง นรม. และ รมว.กระทรวงกลาโหม	Ishwor Pokharel
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร	Bhanubhakta Dhakal
รมว.กระทรวงกิจการแห่งรัฐและการบริหารทั่วไป	Hridayesh Tripathi
รมว.กระทรวงสตรี เด็ก และผู้สูงอายุ	Parbat Gurung
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Ram Bahadur Thapa
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการจัดท่า	Lekhraj Bhatta
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Pradip Kumar Gyawali
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Giriraj Mani Pokhrel
รมว.กระทรวงโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง	Basanta Kumar Nembang
รมว.กระทรวงพลังงาน ทรัพยากรน้ำ และการชลประทาน	Barshaman Pun
รมว.กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และความปลอดภัยในสังคม	Rameshwar Ray Yadav
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการบินพลเรือน	Yogesh Bhattarai
รมว.กระทรวงป่าไม้และสิ่งแวดล้อม	Shakti Bahadur Basnet
รมว.กระทรวงน้ำเพื่อการบริโภค	Bina Magar
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาปศุสัตว์	Ghanashyam Bhusal
รมว.กระทรวงเยาวชนและการกีฬา	Jagat Bahadur Bishwakarma
รมว.กระทรวงพัฒนาชุมชนเมือง	Basanta Kumar Nembang
รมว.กระทรวงกฎหมาย ยุติธรรม และกิจการรัฐสภา	Shiva Maya Tumbahangphe
รมว.กระทรวงการจัดการที่ดิน และบรรเทาความยากจน	Padma Kumari Aryal